

RODZINKA

Biuletyn do użytku wewnętrznego • Numer 2/2023 •

Maj 2023

Foto: Rafał Staszewski

Krąg diecezjalny

W dniu 26 marca br. odbył się trzeci, w tym roku formacyjny, Krąg Diecezjalny Domowego Kościoła. Gościliśmy kolejny raz na plebanii u naszego Moderatorsa Diecezjalnego - ks. Wenancjusza, który tym razem poczęstował nas pysznym żurkiem, aby wzmocnić nasze siły. Swoją obecnością zaszczycił nas Ks. Bp Krzysztof Włodarczyk. Przybyła również nasza para filialna - Dorota i Jacek Skowrońscy. W trakcie spotkania podjęliśmy między innymi temat Rejonowych i Diecezjalnych Dni Wspólnoty w naszej diecezji, o których więcej w dalszej części Rodzinki.

Krąg diecezjalny w roku formacyjnym 2022/2023 tworzą: Moderator Diecezjalny Domowego Kościoła Ks. Wenancjusz Zmuda, pary rejonowe - Kasia i Mariusz Wodeccy (rejon 1A), Kasia i Krzysztof Wiankowsky (rejon 1B), Justyna i Rafał Kisiccy (rejon II), Irena i Tomek Fiszer (rejon III), Berenika i Radek Medziński (rejon IV), Mirka i Piotr Rybka (rejon V), Violetta i Mariusz Odjas (rejon VI), Teresa i Henryk Drzymała (rejon VII), Asia i Leszek Pliszka (rejon VIII) oraz Agnieszka i Rafał Staszewscy - para diecezjalna. ■

Foto: Rafał Staszewski

Domowy Kościół w służbie rodzinie i społeczeństwu – Sprawozdanie z sympozjum

29 kwietnia 2023 roku w Sali Kolumnowej Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie odbyło się sympozjum Domowy Kościół w służbie rodzinie i społeczeństwu. Okazją do spotkania były jubileuszowe obchody 50-lecia wspólnot rodzinnych Ruchu Światło-Życie. Konferencję poprzedziła msza św. w kaplicy sejmowej, której przewodniczył ks. dr hab. Piotr Kulbacki, a homilię wygłosił ks. dr inż. Damian Kwiatkowski

– moderator krajowy Domowego Kościoła.

Sympozjum otworzył Robert Telus, poseł na sejm Rzeczypospolitej Polskiej, przewodniczący Parlamentarnego Zespołu Członków i Sympatyków Ruchu Światło-Życie i Akcji Katolickiej. W obradach wzięli również udział członkowie Domowego Kościoła: Henryk Kowalczyk, wiceprezes Rady Ministrów oraz Kazimierz Choma poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej,

k którzy przybyli wraz ze swoimi żonami. Doniosłość spotkania podkreślił list wystosowany przez Marszałek Sejmu panią Elżbietę Witek.

Zebranych powitała para krajowa Domowego Kościoła, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie, Małgorzata i Tomasz Kasprowiczowie. Referaty wygłosili: dr Robert Derewenda - dyrektor Oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Lublinie, ksiądz dr inżynier Damian Kwiatkowski - moderator krajowy Domowego Kościoła, ksiądz biskup dr Krzysztof Włodarczyk, ksiądz dr hab. Piotr Kulbacki, Bożena i Hubert Pietrasowie ze Związku Dużych Rodzin „Trzy Plus”. Szczególnymi gośćmi byli Wiktoria i Leonard Zigerowie - para krajowa Domowego Kościoła w Ukrainie.

Podczas sympozjum poruszono bardzo ważną problematykę roli Domowego Kościoła we współczesnym świecie. Dr Robert Derewenda wskazał na wielką rolę Ruchu Światło-Życie w okresie rządów komunistycznych w Polsce. Podkreślił związki programowe Ruchu Światło-Życie i Domowego Kościoła zarówno z nauczaniem błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki, jak i z działaniami Solidarności. Wskazał na rolę księdza Franciszka Blachnickiego w tworzeniu mentalności człowieka żyjącego wskazaniemi Ewangelii i tworzącego w swoim środowisku Nową Kulturę jako istotną alternatywę wobec komunistycznej rzeczywistości. Robert

Derewenda zauważył, że Ojciec Franciszek Blachnicki przykładął ogromną wagę do działalności ludzi świeckich nie tylko w Kościele, ale na forum społecznym. To zaangażowanie rozumiał jako służbę społeczeństwu. Pragnął wychować i przygotować członków Ruchu Światło-Życie do odpowiedzialności społecznej, do działania na polu narodowym. Przepowiadał, że członkowie Ruchu Światło-Życie będą kiedyś zasiadali w parlamencie. Uważał, że zajmowanie się polityką i życiem społecznym jest obowiązkiem chrześcijanina. Wychowywał do wolności i odwagi w działaniach na rzecz społeczeństwa, pomimo różnorakich przeszkód i prześladowań. Odnowie społeczeństwa miała służyć Krucjata Wyzwolenia Człowieka, a jej celem było kształtowanie człowieka dbającego o swój rozwój, rodzinę i naród.

Ksiądz dr inż. Damian Kwiatkowski wskazał, że w chrześcijańskim modelu wychowania najistotniejszym aspektem jest wychowywanie przez relacje. Ksiądz Franciszek Blachnicki, jako wizjoner wychowania podkreślał, że jest to wieloczynnikowy proces formacyjny, w którym kluczowym elementem jest zawierzenie się Bogu, a zrozumienie sensu życia możliwe jest w pełni tylko dzięki światłu Ducha Świętego. Tak rozumiane Boże wychowanie opiera się na trzech fundamentach, którymi są: ewangelizacja, liturgia i służba we wspólnocie. Tę pierwotną, podstawową wspólnotę tworzy

rodzina pobudzana do wiary poprzez rodzinny katechumenat. Składają się nań:

- kontakt ze Słowem Bożym i wychowanie do modlitwy,
- liturgia i regularne życie sakramentalne,
- wychowanie do życia we wspólnocie rodzinnej, parafialnej, narodowej,
- wezwanie do świadectwa o swojej wierze w Chrystusa.

Ks. bp Krzysztof Włodarczyk podkreślił rolę rodziny w życiu społecznym i zaakcentował stwierdzenie, że „zdrowa rodzina to zdrowe społeczeństwo”. Rodzina, jako pierwsza i najważniejsza wspólnota w państwie, będąca pierwszym środowiskiem wiary i wychowania, jest szkołą cnót społecznych – sprawiedliwości, solidarności, miłości i pokoju. Te cnoty powinny budować codzienność przepełnioną odpowiedzialnością, wyrażaną w ojcostwie, macierzyństwie i wiernej służbie życiu. Ks. Biskup podkreślił, że w tej najmniejszej komórce społecznej zaczyna się cywilizacja miłości.

Szczególną inspiracją i siłą dla realizacji wzajemnej służby jest Eucharystia. W niej zawierają się wszystkie najistotniejsze impulsy do życia darami Ducha Świętego. Wypowiadane na początku Kyrie eleison powinno znaleźć swą kontynuację i wypełnienie we wzajemnym, codziennym przebaczeniu. Proszę stanowi solidarne wołanie

do Boga o łaski potrzebne braciom i siostram. Realizowane jest w służbie wobec członków rodziny i społeczeństwa. I wreszcie dziękuję – Eucharystia jako dziękczynienie – powinna uczyć postawy wdzięczności, pokory, pokazywać, że nie jesteśmy samowystarczalni, że potrzebujemy siebie.

Ks. dr hab. Piotr Kulbacki skoncentrował się z kolei na Krucjacie Wyzwolenia Człowieka jako na darze abstenencji podejmowanym z miłości: „Nie piję, bo kocham”. W rodzinie wolnej rodzą się i wychowują ludzie, którzy mogą dalej świadczyć o wolności i wyzwalać innych.

Bożena i Hubert Pietrasowie opowiadali o rodzinie z perspektywy swojego doświadczenia. Jako rodzice pięciorga dzieci skupili się, podobnie jak poprzedni prelegenci, na rodzinie jako wspólnocie. Podkreślili wagę wytworzenia między dziećmi silnych relacji, które budowane są poprzez postawę

Foto: Rafał Staszewski

Foto: Rafał Staszewski

wzajemnej wdzięczności, życzliwości i optymizmu. Kartezjuszowskie zdanie sparafrazowali hasłem: „służę, więc jestem”. Podkreślili wagę diakonii ukazując wartość służby dla życia wyrażającej się w przyjmowaniu każdego nowego życia, w jego obronie, w budowaniu tożsamości człowieka jako mężczyzny i kobiety, przekazywaniu nauczania Kościoła o rodzinie. Omówili różne sposoby zaangażowania się dla dobra społecznego w ramach tzw. diakonii Domowego Kościoła – diakonii modlitwy, życia, miłosierdzia, diakonii społecznej.

Symposium zakończyło wystąpienie Wiktorii i Leonarda Zigertów z Ukrainy, którzy opowiedzieli o historii powstania Domowego Kościoła na Ukrainie w 1992 roku i przedstawili sytuację rodzin podczas trwającej wojny. Wyrazili ogromną wdzięczność polskim rodzinom za wieloraką pomoc ofiarowaną uciekinierom. Wskazali na

siłę modlitwy i moc Bożego działania w rozwiązywaniu trudnych sytuacji czasu wojny.

Symposium pozwoliło jeszcze raz z nowej perspektywy spojrzeć na rolę wychowania i samowychowania członków Domowego Kościoła. Prelegenci wspomnieli postaci będące filarami naszej polskiej duchowości – św. Jana Pawła II, Prymasa Tysiąclecia, bł. ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego, bł. ks. Jerzego Popiełuszkę i naszego założyciela Sługę Bożego ks. Franciszka Blachnickiego. Dzięki wykładom przypomnieliśmy sobie ponownie wielką wartość społeczną rodziny i konieczność zakorzenienia się w Chrystusie, który dla nas umarł, zmartwychwstał i codziennie na nowo daje nam swoje Światło i Życie. ■

Anna i Paweł Szarapowie

Porekolekcyjny Dzień Wspólnoty

3
września

Katedra Bydgoska
godzina 14:00

Agape - Centrum Edukacji Formacyjnej w Bydgoszczy
ul. Grodzka 18 (budynek seminarium)

**Ruch Światło-Życie
Diecezji Bydgoskiej**

Jubileusz 50-lecia

DOMOWEGO KOŚCIOŁA

gałęzi rodzinnej
Ruchu Światło-Życie

9.09.2023 r.

JASNA GÓRA

Bardzo serdecznie zapraszamy na obchody jubileuszu 50-lecia Domoewego Kościoła w Polsce. Uroczyste obchody będą miały miejsce: 09.09.2023 r. na błoniach jasnogórskich

PROGRAM ŚWIĘTOWANIA:

10:00 – Modlitwa dziękczynna połączona ze świadectwami

11:00 – Konferencja – bp Wiesław Śmigiel Przewodniczący Rady ds. Rodziny KEP

12:30 – czas dla brata i siostry

14:30 – Eucharystia pod przewodnictwem abp Wacława Depo Metropolity Częstochowskiego, homilię wygłosi bp Krzysztof Włodarczyk Delegat KEP ds. Ruchu Światło-Życie

16:00 – Droga Krzyżowa prowadzona przez członków Krucjaty Wyzwolenia Człowieka.

Zachęcamy do pielgrzymowania, świętowania, bycia ze wspólnotą w tym wyjątkowym czasie.

Wyjazd o godz. 5.00 **spod firmy EURO TIM** przy ul. Inowrocławskiej 35 w Bydgoszczy.

Koszt 110 zł.

Zapisy: tel. 603 520 173 lub
mail: wisbog@wp.pl.

Duchowa Renowacja Bydgoskiej Oazy /I/: Dni Wspólnoty

Współczesny człowiek, jak doskonale widać, żyje w czasach, w których różne rzeczy próbuje się na nowo określić i zdefiniować. Czym jednak dla członków Ruchu Światło-Życie jest Dzień Wspólnoty? Pierwszym skojarzeniem, dla tych którzy uczestniczą w letnich rekolekcjach formacyjnych, będzie dzień trzynasty rekolekcji. Jednakże, czy to jedyny dzień wspólnoty w założeniach Ruchu Światło-Życie?

Więcej niż jeden dzień?

Przeglądając materiały formacyjne znajdujące się na oficjalnej stronie Ruchu Światło-Życie tj. www.oaza.pl odnaleźć można dwie dosyć interesujące zakładki. Jedną zawierającą kalendaria na dany rok formacyjny oraz drugą, w której umieszczone zostały materiały formacyjne na dni wspólnoty.

Przeprowadzając analizę opublikowanych kalendarzy pracy rocznej na kolejne lata formacyjne zauważyć można, że istnieją cztery cykle, na które zaplanowano poprowadzenie poszczególnych Dni Wspólnoty. Pierwszym z nich jest cykl porekolekcyjny, po nim następuje adwentowy, następnie wielkopostny, a ostatnim momentem jest czas paschalny. W kalendarzu znajduje się również tzw. Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych, czyli dzień, w którym spotykają się przedstawiciele diakonii diecezjalnych znajdujących się na terenie danej filii Ruchu Światło-Życie¹.

Przeglądając materiały zauważyć można, że adresowane są one do trzech różnych grup: Dzień Wspólnoty Moderatorów i Odpowiedzialnych, Dzień Wspólnoty Animatorów oraz Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie².

Analizując kalendaria i informacje umieszczane przez inne diecezjalne wspólnoty Ruchu Światło-Życie zauważyć można kilka sposobów przeżywania dni wspólnoty w roku formacyjnym. Pierwszy wskazujący na grupę docelową: Dzień Wspólnoty Domowego Kościoła, Dzień Wspólnoty Oazy Młodzieżowej, Dzień Wspólnoty Oazy Dzieci Bożych. Drugi podział dni wspólnoty dotyczy całości bądź pewnej części wspólnoty Ruchu Światło-Życie znajdującego się na terenie konkretnej diecezji: Diecezjalny Dzień Wspólnoty albo Rejonowy Dzień Wspólnoty.

W diecezjach Kościoła Rzymskokatolickiego w Polsce, gdzie działa Ruch Światło-Życie, istnieje wiele dobrych wzorców organizowanych w ciągu roku regularnie dni wspólnoty. Spotkania te zazwyczaj gromadzą wszystkie stany Kościoła i ukazują głębię ruchu oazowego oraz fakt, że wszyscy jesteśmy jednością przed naszym Panem i Zbawicielem. Dni wspólnoty nie tylko dają okazję rodzinom, małżonkom, dorosłym, młodzieży i dzieciom, żeby razem się modlić, ale umożliwiają dzielenie się własnym świadectwem, które czasem pomaga spojrzeć z innej perspektywy na otaczający

świat. Ważne jest to, aby Dzień Wspólnoty nie był miejscem, które przygotowany jest wyłącznie „pod dorosłych” lub „pod młodzież”, by był on miejscem, gdzie zarówno dobrze czują się dorośli, nastolatki, czy też dzieci³.

Założenie dotyczące jedności, jaką powinien promować Dzień Wspólnoty pomiędzy gałęziami Ruchu Światło-Życie brzmi pięknie. Jednakże zrealizować to, jak doskonale wiedzą członkowie ruchu nie jest łatwe. Warto podkreślić, że ani w formacji w parafii, ani na rekolekcjach Domowy Kościół, oaza dorosłych, oaza młodzieżowa oraz oaza Dzieci Bożych nie jest razem. W efekcie Dzień Wspólnoty odbierany jest jako męcząca konieczność spotkania z innymi członkami Ruchu, z którymi dzielimy tylko wspólne pojęcia oraz idee oazowe, a wyjątkowość zachowania każdej z wymienionych grup męczy nas, gdyż stoi ona w pewnej niezgodzie z naszymi zwyczajami⁴.

Dni wspólnoty w zamyśle ks. Franciszka Blachnickiego

Ojciec Założyciel, ks. Franciszek Blachnicki w „Podręczniku ONŻ I stopnia dla rodzin” z 1980 roku zaprezentował fundamentalne treści programowe dotyczące przebiegu formacji Domowego Kościoła. W założeniach tych wyakcentował on najważniejsze założenia składające się na realizację tzw. programu deuterokatechumenalnego w oazach rodzin. Na program ten miały składać się trzy stopnie oaz rekolekcyjnych podczas wakacji letnich oraz praca w ciągu roku. Ojciec założyciel wiedział, że musi być on zrealizowany na trzech poziomach: rodziny, kręgów DK oraz Dni Wspólnoty⁵.

W zamyśle Ojca Założyciela odbywające się w ciągu roku dni wspólnoty odgrywają przeogromne znaczenie dla budowania wspólnoty Ruchu. W książce zatytułowanej Sympatycy czy chrześcijanie, w której zostały zebrane konferencje ks. Franciszka Blachnickiego skierowane do uczestników Szkoły Animatora odnaleźć możemy interesującą myśl dotyczącą tego elementu w pracy formacyjnej w ciągu roku.

Jeśli chodzi o pracę w ciągu roku, to dodatkowo odbywają się dni wspólnoty, które są jakby odnowieniem przeżycia oazy. Tu chodzi jednocześnie o wymianę doświadczeń pomiędzy poszczególnymi grupami. To ogromnie wpływa na ożywienie gorliwości. Te spotkania dają możliwość ukierunkowania pracy w poszczególnych grupach na następny okres⁶.

W tym miejscu wydaje się stosowne zacytowanie fragmentu homilii księdza Macieja Krulaka, pełniącego w 2011 roku funkcję Moderатора Centrum Ruchu w Krościenku, umieszczonej w artykule dotyczącym Roli Oazy Wielkiej, czyli tego co związane z przeżyciem Dnia Wspólnoty podczas rekolekcji formacyjnych. Ks. Maciej odwołując się do tekstu programowego ks. Franciszka Blachnickiego zauważył, że: wszędzie, gdzie ludzie się łączą na bazie jakiegoś głębszego przeżycia, mają tendencję do tego, żeby się ze sobą częściej kontaktować, czuć się wspólnotą. Pokusa odcinania się, izolowania, zawsze grozi. Dlatego oaza, która tylko kręci się wokół siebie bez kontaktu z innymi oazami, bez otwierania się w górę i wszcz, nie ma wszystkich elementów potrzebnych do

przeżycia tajemnicy Kościoła. Wprawdzie Kościół jest zbudowany na zasadzie małych wspólnot, które są znakiem Kościoła, ale do cech konstytutywnych tej małej wspólnoty należy otwarcie się ku jedności wszcz i w górę. Bez takich elementów, jak dzień wspólnoty, jak wzajemne odwiedzanie się oaz, wspólne odprawienie liturgii [...], oaza jest bardzo zubożona w swoim całym przeżyciu. Wiemy z doświadczenia, że wśród największych przeżyć oazy wylicza się przede wszystkim dzień wspólnoty, kiedy następuje wielka radość ze spotkania z innymi, ze świadectwa. Natomiast oaza, która tego nie ma, jest jakoś niedorozwinięta - można by powiedzieć w życiu oazowym zatrzymuje się na pewnym etapie⁷.

Jednym z dwóch kryteriów przynależności do Ruchu Światło-Życie jest uczestnictwo członków oazy w Dniach Wspólnoty. Swoją obecnością i zachowaniem formujący się pokazują, że żyją rozpoznanym charyzmatem, a odbywane w ciągu roku przez członków ruchu spotkania oazowe dają dobre owoce w ich życiu. Uczestnictwo w proponowanych spotkaniach wspólnoty oazowej nie stanowi wyłącznie wymiaru diecezjalnego, ale Ruchu pojętego jako całość. Azatem Dzień Wspólnoty nie jest dla oazowicza kolejnym punktem w harmonogramie pracy, ale stanowi on pewien styl życia zbudowany na konkretnym systemie wartości duchowości **ΦΩΣ-ΖΩΗ**⁸.

Jakie elementy powinien zawierać program Dzień Wspólnoty?

Dzień Wspólnoty w ramach rekolekcji formacyjnych

We wszystkich typach rekolekcji oazowych dzień Zesłania Ducha Świętego stanowi szczególną formę nabożeństwa o charakterze pielgrzymki. Na całość programu tego wydarzenia składa się siedem „stacji”. Pierwsza odbywa się w przededniu pielgrzymki wieczorem tj. w wigilię, podczas której uczestnicy modlą się Liturgią Godzin (Godziną Czytań). Kolejnym elementem jest poranne rozpoczęcie pielgrzymki przez specjalną celebrację zaczerpniętą z Roku Świętego. Trzecią „stacją” jest dzielenie się Ewangelią w grupach na trasie pielgrzymki. Następnie godzina spotkania (meldunku) i świadectwa w ramach Oazy Wielkiej poprzez prezentacje oazy: proporzec, meldunek, świadectwo i piosenkę. Piątym elementem jest zgromadzenie eucharystyczne, na które każda oaza przynosi ze sobą: świecę oazy, komunikanty, bochenek chleba, znak oazy oraz ofiarę pieniężną. Następną „stacją” to godzina odpowiedzialności oraz misji ze składaniem deklaracji KWC. Ostatnim elementem jest modlitwa dziękczynna po powrocie z pielgrzymki, czyli dar wdzięczności za dar Kościoła tj. dar Wspólnoty, można to uczynić np. w ramach Liturgii Godzin (nieszporów) lub przez modlitwę spontaniczną⁹.

Dzień Wspólnoty w ciągu roku formacyjnego

Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie składa się przede wszystkim z pięciu elementów: zawiązania wspólnoty oraz modlitwy, konferencji, spotkania w grupach, Namiotu Spotkania, oraz Eucharystii. W zależności od okresu liturgicznego konferencja może być zastąpiona np. Droga Krzyżową. W programie takiego dnia wspólnoty może znaleźć się również braterska uczta Agape. Także inne elementy ubogacające to szczególne spotkanie mogą zostać zaproponowane w programie dnia np. godzina świadectw lub godzina odpowiedzialności. Materiały na poszczególne Dni Wspólnoty w ciągu roku publikowane są na oficjalnej stronie internetowej Ruchu Światło-Życie¹⁰.

Ze względu na wielość obowiązków duszpasterskich proponuje się, aby Dni Wspólnoty odbywały się w sobotę, a nie w niedzielę. W ten sposób istnieje większa szansa na obecność członków Ruchu Światło-Życie, którzy dosyć często co niedziele posługują w swoich wspólnotach parafialnych oraz i samych kapłanów (moderatorów wspólnot i kręgów).

Zakończenie

Istotne wydaje się przywrócenie w naszej bydgoskiej wspólnocie oazowej właściwego rozumienia Dni Wspólnoty, a zwłaszcza odkrycie przeogromnego waloru Rejonowych Dni Wspólnoty. Dosyć interesujące wydają się być słowa Pani Wioli Szepietowskiej, które niech stanowią swoistego rodzaju podsumowanie, ale i dalsze kierunki refleksji nad naszą diecezjalną oazą:

Nie będzie rozwoju Ruchu, jeśli nie będzie rzeczywiście działającej diakonii jedności, nie będzie troski o dobre, wspólnotowe przeżywanie Rejonowych Dni Wspólnoty, nie będzie wspólnej pracy i modlitwy wszystkich wspólnot Ruchu – nie będzie przeżywania centrum w wymiarze duchowym¹¹.

Stąd też po różnych konsultacjach naszym gorącym pragnieniem jest to, aby nowy rok formacyjny 2023/2024 przeżywany pod hasłem Kościół Żywy, stał się okazją do duchowej renowacji Rejonowych Dni Wspólnoty w okresie adwentowym i paschalnym. ■

Ks. Paweł Rybka

PRZYPISY

1. *Kalendaria*, dostęp 28.03.2023, www.oaza.pl/pobierz/kalendaria/.
2. *Materiały na Dni Wspólnoty*, dostęp 28.03.2023, www.oaza.pl/pobierz/materiały-na-dni-wspolnoty/.
3. A. Pełka, *Cicer cum caule*, 134-140.
4. M. Krulak, *Sztuka towarzyszenia*, 35.
5. R. Derewenda, *Domowy Kościół w myśli ks. Franciszka Blachnickiego*, 34.
6. F. Blachnicki, *Sympatycy czy chrześcijanie?*, 117.
7. G. Miąsik, *Rola oazy wielkiej*, 105.
8. J. Bulowska, *Po co nam Dzień Wspólnoty?*, dostęp 28.03.2023, www.bzoaza.pl/index.php/news/publicystyka/598-po-co-nam-dzien-wspolnoty.
9. G. Miąsik, M. Krulak, „Niezbędnik” *Diakonii Oazy Rekolekcyjnej*, s. 20-21.
10. *Materiały na Dni Wspólnoty*, dostęp 28.03.2023, www.oaza.pl/pobierz/materiały-na-dni-wspolnoty/.
11. W. Szepietowska, *Po trzydziestu latach...*, 76.

Świadectwo - Bysławek

Rekolekcje Triduum Paschalnego były dla naszej rodziny darem, czasem szczególnego błogosławieństwa, w którym Pan Bóg zaprosił nas byśmy jeszcze pełniej mogli rozumieć i przeżywać tajemnice Jego śmierci i zmartwychwstania - z dala od rozproszeń i zabiegania, które zazwyczaj towarzyszą przygotowaniu do Świąt Wielkiej Nocy. Był to czas skupienia i kontemplacji, w którym Pan Bóg otwierał i wyzwalał nas z „naszych grobów” codzienności, ograniczeń - pokazał nam co wymaga jeszcze naszego nawrócenia i uzdrowienia. Ten wyjątkowy czas pozwolił nam odkryć jak ważnym

darem jest wspólnota i posługa. Poprzez wspólne przygotowanie kościoła, dekorowanie grobu Pańskiego, włączenie się w liturgie, po wspólne przygotowanie posiłków i śniadania wielkanocnego, budowaliśmy i umacnialiśmy naszą jedność oraz otwartość na drugiego człowieka.

Jesteśmy wdzięczni Panu Bogu za dar tych rekolekcji. Dziękujemy organizatorom za ich otwartość na natchnienie Boże jakim wykazali się podejmując się tego dzieła. Polecamy każdemu spędzenie czasu Triduum Paschalnego w takiej formie. ■

Monika i Sebastian Kot

Foto: Tadeusz Frymark

Świadeństwo - Bańska Wyżna

Chcielibyśmy podzielić się naszym świadectwem uczestnictwa w rekolekcjach, które mogliśmy przeżyć w naszych pięknych górach przy śnieżnej aurze w Bańskiej Wyżnej. Były to dla nas niezwykle ważne i wartościowe dni, które na zawsze pozostaną w naszej pamięci.

Na początku trzeba przyznać, że na samą myśl o rekolekcjach czuliśmy pewną niepewność. Zwłaszcza, że mieliśmy opinie że ORAR II stopnia to takie bardzo techniczne, a nie przeżyciowe rekolekcje. Nie wiedzieliśmy, czego się spodziewać i czy te dni naprawdę będą dla nas czymś ważnym. Jednak już od pierwszych

chwil, poczuliśmy się, jakby wszystko miało sens i właśnie tam powinniśmy być.

Podczas rekolekcji mieliśmy możliwość słuchania inspirujących konferencji, uczestniczenia we wspólnej modlitwie oraz spędzania czasu z innymi uczestnikami oraz naszymi dziećmi. Wszystko to sprawiło, że czuliśmy się jakbyśmy wszyscy stanowili jedną wielką rodzinę, zjednoczoną w wierze i miłości do Boga.

Doskonale przygotowanie prowadzącego i pary moderatorskiej pozwoliło na głębokie przeżycie tego czasu. Ksiądz Stanisław Gajek wraz z Grażyną i Tadeuszem sprawili

Foto: Tadeusz Frymark

Foto: Tadeusz Frymark

(oczywiście dzięki Bogu), że techniczne rekolekcje stały się rekolekcjami przeżyciowymi pozwalającymi cieszyć się z obecności Pana wśród nas.

Najbardziej jednak zapadła nam w pamięć adoracja Najświętszego Sakramentu. To był dla nas czas niezwykłego skupienia i bliskości z Bogiem. Czuliśmy, jakby to, co w naszym życiu wydawało się takie ważne, nagle przestało mieć znaczenie. Wszystko zaczęło się kręcić wokół miłości, którą otrzymujemy od Boga i którą możemy przekazywać dalej.

Zakończenie rekolekcji oczywiście nie odbyło się bez przygód. Postanowiliśmy pozostać jeszcze dwa dni w tej pięknej scenerii i skorzystać

z białego szaleństwa. Wróciliśmy planowo w sobotę, jednak ja na tylnym siedzeniu, a Anna dzielnie prowadząc samochód w śniegach i deszczach. Co tu dużo mówić, spiralne złamanie kości podudzia zakończone dwugodzinną operacją i 12 śrubami z tytanową płytką nie należało do najłatwiejszych przeżyć. Jednak mimo tego dziękujemy Bogu za ten błogosławiony czas i to doświadczenie, a księdzu Stasiowi, Grażynie, Tadeuszowi i Diakonii Wychowawczej za wkład jaki włożyli, abyśmy mogli to wszystko przeżyć i przeżylibyśmy chętnie jeszcze raz, no ale w jednym kawałku ;-). ■

**Pozdrawiamy serdecznie,
Anna i Maciej Rusiniak**

Data	Wydarzenie	Miejsce
09 września 2023 r.	09 września 2023 r. Pielgrzymka na Jasną Górę z okazji 50 lecia Domowego Kościoła.	
23 września 2023 r.	Diecezjalna Diakonia Jedności (DDJ).	Bydgoszcz
01 października 2023 r.	„XXXI Bieg Ks. J. Popiełuszki”.	Bydgoszcz
07 października 2023 r.	Oaza Modlitwy Domowego Kościoła i Oazy Młodzieżowej.	Bydgoszcz
04 listopada 2023 r.	Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych (DWDD) oraz spotkanie filialne.	Pelplin

Kalendarium i dodatkowe informacje

Porekolekcyjny Dzień Wspólnoty - Pielgrzymka Ruchu Światło Życie Diecezji Bydgoskiej - Katedra Bydgoska Kościół pod wezwaniem Św. Marcina i Mikołaja w Bydgoszczy - dnia 03 września 2023r. godzina 14.00,

Agape w Centrum Edukacji Formacyjnej w Bydgoszczy ul. Grodzka 18 (budynek seminarium).

Rodzinka

biuletyn Domowego Kościoła, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie diecezji bydgoskiej

zespół redakcyjny:

M. R. Galiccy, M. R. Piątkowscy,
B. M. Gorzelak

skład

A. Gorzelak

strona www: dk.bydgoszcz.pl

kontakt: rodzinka.dk@gmail.com